

การพัฒนาความสามารถทางภาษาด้วยกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์สำหรับเด็กปฐมวัย How Creative Art Activities with Preschool Children Can Improve their Language Proficiency Development?

นันทน์ภัส วรรณชาลีกุล*
Nunaphat Wannachaleekul*
โรงเรียนอนุบาลยะลา*
Anubanyala, Yala School*

(Received: March 11, 2021; Revised: April 8, 2021; Accepted: April 10, 2021)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของแผนการจัดประสบการณ์การพัฒนาความสามารถทางภาษาด้วยกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ และ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลการพัฒนาความสามารถทางภาษาด้วยกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนอนุบาลยะลา จำนวน 27 คน สุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดประสบการณ์ 2) ชุดกิจกรรมพัฒนาความสามารถทางภาษา และ 3) แบบประเมินความสามารถทางภาษา หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือทั้ง 3 ชุด โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ด้วยการวิเคราะห์หาค่าดัชนีความตรงของเนื้อหา (IOC) ได้เท่าค่า IOC ระหว่าง 0.67 – 1.00 ทั้ง 3 ชุด หาค่าความเชื่อมั่นของแผนการจัดประสบการณ์ และชุดกิจกรรมพัฒนาความสามารถทางภาษา โดยการทดลองใช้ 2 ครั้ง ได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 85.65/82.78 และ 86.34/83.33 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินความสามารถทางภาษา โดยใช้สูตร KR-20 ได้ความเชื่อมั่น 0.742 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิภาพแผนการจัดประสบการณ์การพัฒนาความสามารถทางภาษาด้วยกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ พบว่า ก่อนเรียน มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80.19 (E 1) และหลังเรียน มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 81.73 (E 2) แสดงว่าแผนการจัดประสบการณ์การพัฒนาความสามารถทางภาษาด้วยกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้
2. เปรียบเทียบความสามารถทางภาษาก่อนและหลังใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

คำสำคัญ: ความสามารถทางภาษา, ศิลปะสร้างสรรค์, เด็กปฐมวัย

*ผู้ให้การติดต่อ (Corresponding e-mail: nannaphatwk2@gmail.com เบอร์โทรศัพท์ 09-1824-9384)

Abstract

This quasi experimental research aimed to study the effectiveness of language proficiency development through creative arts activities among preschool children using the 80/80 standard. Sample was 27 preschool children in kindergarten grade 3, Semester 2, Academic Year 2017 at Anubanyala Yala school. Cluster random sampling was applied. The research tools were: 1) an experience plan, 2) a set of language proficiency development through 24 creative arts activities, and 3) a language proficiency assessment form. The content validity of the 3 sets of tools was determined by 3 experts, and then analyzed by Objective Congruence (IOC), obtaining values between 0.67 - 1.00 for all 3 sets. Reliability of both the experience plan and the set of language proficiency development were tested, and been tried out twice, yielding efficiency values of 85.65 / 82.78 and 86.34 / 83.33, respectively. Reliability of the language proficiency assessment form was tested using KR-20, obtaining a value of .742. Data were analyzed using mean, percentage, standard deviation, and dependent t-test. Results showed as following.

1. Average score of the language proficiency before and after learning through creative arts activities were 80.19% (E 1) and 81.73% (E 2), respectively, indicating that the language proficiency development plan was efficient, and higher than the 80/80 standard.

2. The language proficiency before and after learning through creative arts activities was different with statistical significance at the .001 level.

Keywords: Language Proficiency, Creative Arts Activities, Kindergarten, Preschool Children

บทนำ

ภาษาคือระบบที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการคิดและการติดต่อสื่อสาร ประกอบด้วยสัญลักษณ์ที่อยู่รวมกันอย่างเป็นแบบแผนหรือกฎเกณฑ์ ซึ่งเป็นที่ยอมรับในบริบทสังคม และวัฒนธรรมที่มนุษย์อาศัยอยู่ ภาษาเป็นสิ่งสำคัญสำหรับชีวิตมนุษย์ เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญของการคิดซึ่งจะนำไปสู่พัฒนาการทางเชาว์ปัญญาในขั้นสูง ภาษาเป็นเครื่องมือสำหรับการสื่อสาร เด็กใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการแสดงความต้องการควบคุมพฤติกรรมของผู้อื่น มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น แสดงความเป็นตัวตนของเด็ก ค้นหาข้อมูล คิดจินตนาการ และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ หากไม่มีภาษา การติดต่อสื่อสารย่อมเป็นไปได้ด้วยความยากลำบาก ภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับการเรียนรู้ เนื่องจากเด็กใช้ภาษาในการเข้าใจสิ่งแวดล้อมอย่างมีความหมาย ผู้คนเรียนรู้ซึ่งกันและกันโดยมีภาษาเป็นสื่อกลาง ภาษาช่วยให้มนุษย์สามารถถ่ายทอดความคิดที่เป็นนามธรรมได้ ช่วยให้เข้าใจพฤติกรรมของมนุษย์ ทั้งการทำความเข้าใจตนเองและผู้อื่น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552)

การศึกษาปฐมวัยเป็นการพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 บนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่สนองต่อธรรมชาติและพัฒนาการของเด็กแต่ละคนตามศักยภาพ ภายใต้บริบทสังคม วัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่ด้วยความรัก ความเอื้ออาทร และความเข้าใจของทุกคน เพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เกิดคุณค่าต่อตนเองและสังคม การศึกษาปฐมวัยเป็นการจัดการศึกษาในลักษณะการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษา สาระการเรียนรู้ ใช้เป็นสื่อกลางในการจัดกิจกรรมให้กับเด็กเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทุกด้าน ซึ่งจำเป็นต่อการพัฒนาเด็กให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ประสิทธิภาพเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งสำหรับการพัฒนาเด็กทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ช่วยให้เด็กเกิดทักษะที่สำคัญสำหรับการสร้างองค์ความรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546) เด็กในช่วงอายุแรกเกิดถึง 6 ปี เป็นวัยแห่งการเจริญเติบโตในทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะด้านภาษา เรียกได้ว่าเป็นวัยทองของภาษาที่เด็กจะมีพัฒนาการทางภาษา

เจริญอย่างมาก และถ้าได้รับการพัฒนาเป็นอย่างดีแล้ว จะทำให้เกิดการเรียนรู้ทางภาษาที่พัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว (อุไรวรรณ มาตมุงคุณ, 2554)

การสอนภาษาสำหรับเด็กไม่ใช่ว่าการสอน เฉพาะทักษะการอ่านและการเขียนเท่านั้น แต่ต้องรวมถึงทักษะการฟังและพูดด้วย เพราะการฟังและการพูดเป็นพื้นฐานของการอ่านและการเขียน ซึ่งครูต้องมีความเชื่อว่าเด็กทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ และเด็กจะเรียนรู้ได้ดีที่สุดถ้าครูสอนอย่างเป็นธรรมชาติ มีความหมายต่อเด็ก และเนื้อหาอยู่ใน ชีวิตประจำวันที่เด็กได้ใช้ในการพัฒนาทางภาษา เด็กจำเป็นต้องมีปฏิสัมพันธ์ทางภาษาอย่างสม่ำเสมอ กับผู้อื่น มีโอกาสได้ใช้ภาษาตามวัยของตนในการแสดงความรู้สึก นึกคิด และความต้องการ มีโอกาสฟังเสียงต่าง ๆ ที่หลากหลาย เด็กควรได้รับการตอบสนองทางบวกเมื่อแสดงความสนใจที่จะใช้ภาษา ได้รับการฝึกฝนให้ใช้ภาษาอย่างถูกกาลเทศะ (เทพนารี คงอุ่น, 2556) เด็กวัยอนุบาล 3-6 ขวบ ซึ่งเป็นวัยที่เริ่มเข้าเรียนในชั้นอนุบาล อยู่ในช่วงที่มีพัฒนาการทางการพูดควบคู่ไปกับการมีพัฒนาการด้านอื่น ๆ และเป็นวัยที่เริ่มเข้าสู่ระบบโรงเรียนซึ่งมีบริบทสองภาษาเป็นครั้งแรก ซึ่งตามหลักพัฒนาการทางภาษาของเด็กที่ใช้สองภาษานั้น จะเริ่มต้นด้วยระบบเสียงระบบเดียว ถ้าภาษาใดเด่นกว่า ความชัดเจนของเสียงพูดจะคล้ายคลึงกับภาษาที่เด่นนั้น และต่อมาเด็กจะประสบประสานคำศัพท์และโครงสร้างทั้งสองภาษาเข้าด้วยกัน จากนั้นเด็กจะแปลจากภาษาหนึ่งเป็นอีกภาษาหนึ่งโดยอัตโนมัติ (อนงค์ หมั่นสา, 2554)

การประเมินพัฒนาการของเด็กปฐมวัยของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2/3 ในปีการศึกษา 2559 ของ โรงเรียนอนุบาลยะลา ปรากฏว่า ผลการประเมินพัฒนาการด้านสติปัญญา ของผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าเกณฑ์ทุกด้าน โดยมีค่าเฉลี่ยผู้ผ่านการประเมินระดับ 3 คิดเป็นร้อยละ 86.96 และผู้ผ่านการประเมินระดับ 2 คิดเป็นร้อยละ 13.04 ส่วนผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มาตรฐานที่ 9 ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย ปีการศึกษา 2559 และปีการศึกษา 2560 พบว่า ปีการศึกษา 2559 ตัวบ่งชี้ที่ 1 นักเรียนที่ผ่านระดับดี คิดเป็นร้อยละ 64.28 และในปีการศึกษา 2560 นักเรียนที่ผ่านระดับดี คิดเป็น ร้อยละ 61.76 ซึ่งผลการประเมินลดลง คิดเป็นร้อยละ 2.52 สำหรับตัวบ่งชี้ที่ 2 อ่านเขียนภาพและสัญลักษณ์ได้ ข้อที่ 1 เปิดและทำทำอ่านหนังสือพร้อม เล่าเรื่องราวได้ มีผลการประเมินนักเรียนที่ผ่านระดับดี ในปีการศึกษา 2559 คิดเป็นร้อยละ 42.85 และปีการศึกษา 2560 คิดเป็นร้อยละ 41.17 ซึ่งผลการประเมินลดลง คิดเป็นร้อยละ 1.68 สรุปการประเมินพัฒนาการของเด็กปฐมวัยของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2/3 ในปีการศึกษา 2559 ของ โรงเรียนอนุบาลยะลา ปรากฏว่า ผลการประเมินพัฒนาการด้านสติปัญญา ของผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าทุกด้าน โดยมีค่าเฉลี่ยผู้ผ่านการประเมินระดับ 3 คิดเป็นร้อยละ 86.96 และผู้ผ่านการประเมินระดับ 2 คิดเป็นร้อยละ 13.04 (โรงเรียนอนุบาลยะลา, 2559)

จากการศึกษาทฤษฎีและรายงานการวิจัยต่าง ๆ เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาทักษะทางภาษาให้แก่ผู้เรียน เพื่อปูพื้นฐานทางการเรียนที่ดีให้แก่ผู้เรียนในระดับที่สูงขึ้นไป จึงพบว่าการเรียนรู้ ของสมองของเด็กด้านภาษา มีหลักการที่สำคัญคือ 1) มนุษย์มีการเรียนรู้เรื่องภาษาตั้งแต่วัยทารก แต่ในช่วงปฐมวัย 3-5 ปี และต่อเนื่องจนถึงก่อนวัยรุ่น สมองส่วนคิดจะมีการจัดระเบียบในประสาท ด้านภาษาส่วนที่ไม่ใช้จะหายไป ส่วนที่ใช้บ่อย ๆ จะหนาตัวขึ้น จึงเป็นโอกาสแห่งการเรียนรู้ 2) เซลล์สมอง เด็กมีการเชื่อมต่อกัน เมื่อเด็กมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมและการรับรู้บ่อย ๆ ทำให้เกิดวงจรและ แบบแผนการเรียนรู้ ซึ่งเป็นการเรียนรู้พร้อมกันทุกระบบ การรับรู้และการเรียนรู้เกิดจากการประสานเชื่อมโยงข้อมูลเข้ามาพร้อมกันทุกส่วน การรู้เรื่องราวหรือบริบททั้งหมดในภาษาคือพื้นฐานสำคัญ ที่ทำให้สามารถใช้ภาษาได้ สมองจะเปิดรับภาษาจากกิจกรรมที่ยั่วเย้าท้าทาย กิจกรรมที่มีชีวิตชีวา เด็กได้ลงมือปฏิบัติ จะทำให้สมองเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และกิจกรรมที่จะสามารถทักษะทางภาษา ได้มีหลายรูปแบบ เช่น การเล่านิทาน การท่องบทกลอน คำคล้องจอง การแสดงละคร และการแสดงบทบาทสมมติ เพราะเด็กในวัยนี้มีจินตนาการสูง สามารถเล่าเรื่องราวต่าง ๆ ตามความคิดได้ เราควรให้โอกาสเด็กในการเล่าเรื่องที่เด็กเห็นเด็กรู้ ครูสามารถเลือกใช้ประสบการณ์ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่เด็กเรียนรู้และเหมาะสมกับความต้องการของวัยได้ การเรียนการสอนในปัจจุบัน ครูต้องพยายามหาวิธีการสอนที่น่าสนใจ ยั่วเย้า ให้เด็กเกิดแรงบันดาลใจแสดงความกระตือรือร้นต่อการเรียน เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน ไม่เบื่อหน่ายจากประสบการณ์สอนมากกว่า 10 ปี ของผู้รายงานทำให้ตระหนักได้ว่าการใช้กิจกรรมศิลปะเป็นสิ่งที่ช่วยให้

ผู้เรียนเกิดความสุข ความสนุกและการเรียนรู้ไป พร้อม ๆ กัน ผู้รายงานจึงได้ศึกษางานวิจัยที่ใช้กิจกรรมศิลปะในการพัฒนาทักษะทางภาษาให้แก่ ผู้เรียน ซึ่งจากผลงานวิจัยหลายๆ เรื่อง พบว่า สามารถส่งเสริมความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยได้ เช่น ผลงานวิจัยของ วรางคนา กันประชา (2551) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถ ทางภาษาของเด็กปฐมวัยที่ทำการกิจกรรมศิลปะด้วยนิ้วมือ ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยที่ทำการกิจกรรมศิลปะด้วยนิ้วมือมีความสามารถทางภาษาทั้งโดยภาพรวม และรายด้านหลังการจัดกิจกรรมสูงกว่า ก่อนทำกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ญศรี ชูวิเชียร (2549) ได้ทำการศึกษารื่องพัฒนาด้านการเขียนของเด็กปฐมวัยโดยใช้ศิลปะการวาดภาพต่อเติมจาก ภาพพิมพ์ ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะการวาดภาพต่อเติมจากภาพพิมพ์มีพัฒนาการด้านการเขียนก่อนการจัดกิจกรรม และระหว่างการจัดกิจกรรมศิลปะการวาดภาพ ต่อเติมจากภาพพิมพ์ในแต่ละช่วง สัปดาห์สูงขึ้นเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะการวาดภาพ ต่อเติมจากภาพพิมพ์ มีพัฒนาการด้านการเขียนก่อนการจัดกิจกรรมและระหว่างการจัดกิจกรรม ศิลปะการวาดภาพต่อเติมจากภาพพิมพ์ ในแต่ละช่วง สัปดาห์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุไรวรรณ มาตมุงคุณ (2554) ได้ศึกษาเรื่องพัฒนาการ ด้านการเขียนของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะจากงานกระดาษ พบว่า 1) พัฒนาการด้านการเขียนของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะจากงานกระดาษ มีการเปลี่ยนแปลงสูงขึ้นตลอดช่วง 8 สัปดาห์ 2) พัฒนาการด้านการเขียนของเด็กปฐมวัยก่อนการจัดกิจกรรม และระหว่างการจัดกิจกรรมศิลปะจากงานกระดาษในแต่ละช่วงสัปดาห์มีพัฒนาการด้านการเขียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01

ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนได้ตระหนักถึงความสำคัญเพื่อให้การจัดประสบการณ์ให้มีประสิทธิภาพและส่งผลให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะทางภาษาโดยเน้นด้านการฟังและพูด โดยผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาทักษะทางภาษาโดยใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ สำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 เพื่อเป็นการพัฒนาให้ผู้เรียนได้มีทักษะความสามารถในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในชีวิตจริงของเด็ก และเพื่อเป็นการสร้างทักษะการเรียนรู้ไปสู่การศึกษาในระดับสูงขึ้นไปได้

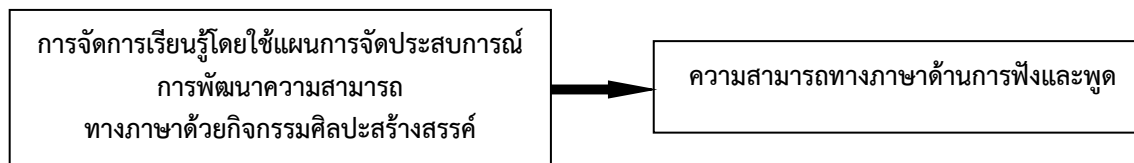
วัตถุประสงค์วิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของแผนการจัดประสบการณ์การพัฒนาความสามารถทางภาษาด้วยกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์สำหรับเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลยะลา
2. เพื่อเปรียบเทียบผลการพัฒนาความสามารถทางภาษาด้วยกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์สำหรับเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลยะลา ก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมการศิลปะสร้างสรรค์

สมมติฐาน

1. ประสิทธิภาพของแผนการจัดประสบการณ์รายงานการพัฒนาความสามารถทางภาษาด้วย กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ สำหรับเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลยะลา มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. ความสามารถทางภาษาด้วยกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ สำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลยะลา หลังการจัดประสบการณ์สูงขึ้นกว่าก่อนการจัดประสบการณ์

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research) แบบกลุ่มเดียววัดผลก่อนหลัง (One Group Pretest-Posttest Design)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนชั้นอนุบาล 3/1 ถึงชั้นอนุบาล 3/4 โรงเรียนอนุบาลยะลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 4 ห้องเรียน รวมนักเรียนทั้งหมด 106 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นอนุบาล 3/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนอนุบาลยะลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต 1 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เกณฑ์ร้อยละ ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 27 คน สุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง มีดังนี้

1. แผนการจัดประสบการณ์การพัฒนาความสามารถทางภาษาด้วยกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์สำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลยะลา จำนวน 24 แผน

2. ชุดกิจกรรมการพัฒนาความสามารถทางภาษาด้วยกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ สำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลยะลา จำนวน 24 กิจกรรม

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบประเมินวัดความสามารถด้านการฟังและพูดของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลยะลา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 แบบประเมินวัดความสามารถด้านการฟัง (คะแนน 20 คะแนน)

แบบประเมินที่ 1.1 การจำแนกความแตกต่างของเสียง จำนวน 5 ข้อ (คะแนน 5 คะแนน) โดยประเมินจากการจำแนกความแตกต่างของเสียง โดยนักเรียนกากบาทตรงกับรูปภาพที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว ให้ข้อละ 1 คะแนน

แบบประเมินที่ 1.2 การเข้าใจความหมายของคำ จำนวน 5 ข้อ (คะแนน 5 คะแนน) โดยประเมินจากการเข้าใจความหมายของคำ โดยนักเรียนกากบาทตรงกับรูปภาพที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว ให้ข้อละ 1 คะแนน

แบบประเมินที่ 1.3 การปฏิบัติตามคำสั่ง จำนวน 5 ข้อ (คะแนน 5 คะแนน) โดยประเมินความสามารถในการฟังและการปฏิบัติตามคำสั่ง ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน

แบบประเมินที่ 1.4 การเข้าใจเรื่องราว จำนวน 5 ข้อ (คะแนน 5 คะแนน) โดยประเมินจากการฟังและตอบคำถามจากเรื่องราว ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน

ส่วนที่ 2 แบบประเมินวัดความสามารถด้านการพูด (คะแนน 20 คะแนน)

แบบประเมินที่ 2.1 การพูดเป็นคำสั้น ๆ จำนวน 10 ข้อ (คะแนน 10 คะแนน) โดยการ

ประเมินจากการพูดเป็นคำสั้น ๆ โดยเด็กบอกชื่อคำศัพท์ที่สัมพันธ์กับข้อความที่กำหนดได้ถูกต้อง ให้ข้อละ 1 คะแนน

แบบประเมินที่ 2.2 การพูดเป็นประโยค จำนวน 5 ข้อ (คะแนน 5 คะแนน) โดยการประเมินจากการพูดเป็นประโยค โดยเด็กแต่งประโยคได้สอดคล้องกับภาพ ให้ข้อละ 1 คะแนน

แบบประเมินที่ 2.3 การพูดเล่าเรื่อง จำนวน 5 ข้อ (คะแนน 5 คะแนน) โดยการประเมินจากการพูดเล่าเรื่อง โดยเด็กต้องเล่าเรื่องให้ตรงกับภาพที่เห็น ให้ข้อละ 1 คะแนน

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. แผนการจัดประสบการณ์การพัฒนาความสามารถทางภาษาด้วยกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ สำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลยะลา

1.1 นำแผนการจัดประสบการณ์การพัฒนาความสามารถทางภาษาด้วยกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ สำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 จำนวน 24 แผน เสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาหาค่าความสอดคล้องของสาระการเรียนรู้ กระบวนการจัดกิจกรรม สื่อ/ แหล่งเรียนรู้ การวัด โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 นำมาหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยการวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Item – Objective Congruence) ได้ค่าระหว่าง 0.67-1.00

1.2 นำแผนการจัดประสบการณ์การพัฒนาความสามารถทางภาษาด้วยกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ สำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลยะลา ไปปรับปรุงแก้ไขข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วไปทดลองใช้ (Try out) ครั้งที่ 1 กับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลยะลา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 ที่ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง โดยนำไปทดลอง (ทดลองแบบเดี่ยว 1:3) ประกอบด้วย เด็กเก่ง จำนวน 1 คน ปานกลาง จำนวน 1 คน เด็กอ่อนจำนวน 1 คน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมในการจัดประสบการณ์และการวัด ประเมินผลตลอดจนแก้ไขให้สมบูรณ์ จากการทดลองครั้งที่ 1 ปรากฏว่า แผนการจัดประสบการณ์การพัฒนาความสามารถทางภาษาด้วยกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.65/82.78 แล้วนำข้อบกพร่องดังกล่าวมาปรับปรุงแก้ไข

1.3 นำแผนการจัดประสบการณ์การพัฒนาความสามารถทางภาษาด้วยกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ สำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลยะลา โดยนำมาปรับปรุงแก้ไขจากการทดลองครั้งที่ 1 นำไปทดลองครั้งที่ 2 (ทดลองแบบกลุ่ม 1:9) กับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลยะลา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ที่ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย เด็กเก่ง 3 คน ปานกลาง 3 คน และ อ่อน 3 คน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมในการจัดประสบการณ์และการวัดประเมินผล ตลอดจนแก้ไขให้สมบูรณ์ จากการทดลองครั้งที่ 2 ปรากฏว่า แผนการจัดประสบการณ์การพัฒนาความสามารถทางภาษาด้วยกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.34/83.33 แล้วนำข้อบกพร่องดังกล่าวมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปเก็บข้อมูลจริง

2. ชุดกิจกรรมการพัฒนาความสามารถทางภาษาด้วยกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ สำหรับ เด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลยะลา

2.1 นำชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เป็นผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) ด้านเนื้อหา การใช้ภาษา ความสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ การวัด ประเมินผล ใช้ดุลพินิจเพื่อหาค่าความสอดคล้องของเครื่องมือ (IOC: Index of Item – Objective Congruence) ได้ค่าระหว่าง 0.67-1.00

2.2 นำชุดกิจกรรมการพัฒนาความสามารถทางภาษาด้วยกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ สำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลยะลา ไปปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วไปทดลองใช้ (Try Out) ครั้งที่ 1 กับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลยะลา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 ที่ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง โดยนำไปทดลอง (ทดลองแบบเดี่ยว 1:1) ประกอบด้วย เด็กเก่ง จำนวน 1 คน ปานกลาง จำนวน 1 คน เด็กอ่อนจำนวน 1 คน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมในการจัดประสบการณ์และการวัดประเมินผล

ตลอดจนแก้ไขให้สมบูรณ์ จากการทดลองครั้งที่ 1 ปรากฏว่า ชุดกิจกรรมการพัฒนาความสามารถทางภาษาด้วยกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.34/83.33 แล้วนำข้อบกพร่องดังกล่าวมาปรับปรุงแก้ไข

2.3 นำชุดกิจกรรมการพัฒนาความสามารถทางภาษาด้วยกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ สำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลยะลา โดยนำผลการปรับปรุงแก้ไขจากการทดลองครั้งที่ 1 นำไปทดลองครั้งที่ 2 (ทดลองแบบกลุ่ม 1:9) กับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลยะลา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย เด็กเก่ง 3 คน ปานกลาง 3 คน และอ่อน 3 คน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมในการจัดประสบการณ์และการวัดประเมินผลตลอดจนแก้ไขให้สมบูรณ์ จากการทดลองครั้งที่ 2 ปรากฏว่า ชุดกิจกรรมการพัฒนาความสามารถทางภาษาด้วยกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.65/82.78 แล้วนำข้อบกพร่องดังกล่าวมาปรับปรุงแก้ไข

2.4 นำชุดกิจกรรมการพัฒนาความสามารถทางภาษาด้วยกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ สำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลยะลา (ทดลองภาคสนาม จำนวน 30 คน) กับนักเรียนชั้น อนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลยะลา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อพิจารณาความเหมาะสมในการจัดประสบการณ์และการวัดประเมินผล ตลอดจนแก้ไขให้สมบูรณ์ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำและข้อสังเกต แล้วนำไปจัดทำเป็นฉบับที่สมบูรณ์เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จากการทดลองครั้งที่ 3 ปรากฏว่า ชุดกิจกรรมการพัฒนาความสามารถทางภาษาด้วยกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.38/82.58 แล้ว นำข้อบกพร่องดังกล่าวมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปเก็บข้อมูลจริง

3. แบบประเมินวัดความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลยะลา

3.1 นำแบบประเมินไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบคุณภาพ ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง และพิจารณาให้คะแนน การพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (IOC: index of Item – Objective Congruence) ได้ค่าระหว่าง 0.67-1.00

3.2 นำแบบประเมินวัดความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลยะลา ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ไปจัดพิมพ์และทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนโรงเรียนอนุบาลยะลา ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ได้ค่าความยากง่าย (p) ตั้งแต่ 0.20-0.80 ได้ค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20-1.00 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินโดยใช้สูตร KR-20 ได้ความเชื่อมั่น 0.742 ก่อนนำไปใช้จริงกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ประเมินก่อนการจัดประสบการณ์โดยใช้แบบประเมินวัดความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลยะลา การประเมินนักเรียนเป็นการประเมินรายบุคคลตามคู่มือดำเนินการประเมิน ซึ่งมีข้อสอบจำนวน 1 ฉบับแบ่งเป็น 2 ตอน เมื่อประเมินนักเรียนเรียบร้อยแล้วทำการตรวจและบันทึกคะแนนไว้

2. ดำเนินการจัดประสบการณ์โดยใช้แผนการจัดประสบการณ์การพัฒนา ความสามารถทางภาษาด้วยกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ สำหรับเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียน อนุบาลยะลา จากแผนการจัดประสบการณ์ที่ 1-24 กิจกรรม จำนวน 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 40 นาที เวลา 10.00-10.40 น. ใช้เวลาในการจัดประสบการณ์ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ระหว่างเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2560 ถึงเดือนมกราคม พ.ศ. 2561 ขณะจัดประสบการณ์การ เรียนรู้ผ่านแบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนประเมินเป็นระยะ ๆ

3. ประเมินหลังการจัดประสบการณ์โดยใช้แบบประเมินวัดความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลยะลา ชุดเดิมที่ใช้ประเมินก่อนการจัดประสบการณ์ ผู้รายงานได้ทำการประเมินตามคู่มือดำเนินการประเมิน เมื่อประเมินเรียบร้อยแล้วทำ การตรวจและบันทึกคะแนนไว้

4. นำคะแนนที่ได้จากการประเมินก่อนการทดลองและหลังการทดลองมาวิเคราะห์ หาค่าสถิติต่างตามที่กำหนดไว้

5. นำผลการวิเคราะห์มาสรุปและอภิปรายผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของแผนการจัดประสบการณ์การพัฒนาความสามารถทางภาษาด้วยกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ สำหรับเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียน อนุบาลยะลา ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบผลต่างของคะแนนการพัฒนาความสามารถทางภาษาด้วยกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ สำหรับเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลยะลา ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการพัฒนาความสามารถทางภาษาด้วยกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ โดยการหาค่า ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการประเมินค่าที่ (t- test)

การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยมีหนังสือยินยอมเข้าร่วมการวิจัยสำหรับผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่าง และมีการนำแผนการจัดประสบการณ์การพัฒนา ความสามารถทางภาษาด้วยกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์มาใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในภายหลังการวิจัย

ผลการวิจัย

ตาราง 1 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดประสบการณ์การพัฒนาความสามารถทางภาษาด้วยกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ สำหรับเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลยะลา

ประเมิน	N	คะแนนเต็ม	M	SD	ร้อยละ	E ₁ /E ₂
ก่อนเรียน	27	40	32.07	1.98	80.19	80.9/81.73
หลังเรียน	27	40	35.07	7.20	81.73	

จากตาราง 1 ประสิทธิภาพแผนการจัดประสบการณ์การพัฒนาความสามารถทางภาษาด้วยกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ พบว่า ก่อนเรียน มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80.19 (E 1) และหลังเรียน มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 81.73 (E 2) แสดงว่าแผนการจัดประสบการณ์การพัฒนาความสามารถทางภาษาด้วยกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้

ตาราง 2 เปรียบเทียบความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลยะลา ก่อนและหลังใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์

ประเมิน	N	คะแนนเต็ม	การประเมิน		M	SD	ร้อยละ	p-value
			ด้านการฟัง (20)	ด้านการพูด (20)				
ก่อนใช้กิจกรรม	27	40	11.37	9.52	20.74	1.97	51.85	.000**
หลังใช้กิจกรรม	27	40	7.33	4.74	32.07	1.98	80.19	

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตาราง 2 ความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลยะลา ก่อนและหลังใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยหลังจัดประสบการณ์ (M=32.07, SD=1.98) สูงกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนจัดประสบการณ์ (M=20.74, SD=1.97) เมื่อเปรียบเทียบความสามารถทางภาษาก่อนและหลัง

ใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

อภิปรายผล

1. ประสิทธิภาพแผนการจัดประสบการณ์การพัฒนาความสามารถทางภาษาด้วยกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ พบว่า ก่อนเรียน มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80.19 (E 1) และหลังเรียน มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 81.73 (E 2) แสดงว่าแผนการจัดประสบการณ์การพัฒนาความสามารถทางภาษาด้วยกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้ สามารถอธิบายได้ว่า กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เป็นกิจกรรมที่นักเรียนได้ถ่ายทอดความคิดจินตนาการผ่านการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะ ประกอบกับการใช้คำถามกระตุ้นให้เด็กได้เกิดแนวคิดและสามารถถ่ายทอดจินตนาการออกมาสู่คำพูด และประโยคต่าง ๆ ได้อย่างต่อเนื่อง จึงส่งผลให้เด็กได้มีพัฒนาการทางภาษาเป็นค่อยเป็นค่อยไปได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวรวงศนา กันประชา (2551) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยที่ทำกิจกรรมศิลปะด้วยนิ้วมือ ผลการศึกษาพบว่าระดับ ความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะด้วยนิ้วมือ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงเพราะการจัดกิจกรรมศิลปะด้วยนิ้วมือ เป็นกิจกรรมที่เปิดกว้างให้เด็กมีโอกาสได้ฝึกฝน และพัฒนางานศิลปะด้วยตนเองอย่างอิสระ และสอดคล้องกับงานวิจัยของอุไรวรรณ มาตมุงคุณ (2554) ศึกษาเรื่อง พัฒนาการด้านการเขียนของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะจากงานกระดาษ ผลการศึกษาพบว่า พัฒนาการด้านการเขียนของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรม ศิลปะจากงานกระดาษ มีการเปลี่ยนแปลงสูงขึ้นตลอดช่วง 8 สัปดาห์ ทั้งนี้เนื่องจากเด็กปฐมวัย ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะจากงานกระดาษ ซึ่งกิจกรรมศิลปะจากงานกระดาษประกอบด้วย กิจกรรมขยำ กิจกรรมตัดปะ กิจกรรมพับ กิจกรรมดัดที่กล่าวมาเป็นกิจกรรมที่เหมาะสมกับความสนใจ ของเด็ก และสอดคล้องกับพัฒนาการของเด็กปฐมวัย อีกทั้งยังส่งเสริมความคิดจินตนาการ ฝึกการรู้จักทำงานด้วยตนเอง ซึ่งถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานทางศิลปะและยังนำไปสู่การเขียนอ่าน อย่างสร้างสรรค์

2. ความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลยะลา ก่อนและหลังใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยหลังจัดประสบการณ์ ($M=32.07$, $SD=1.98$) สูงกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนจัดประสบการณ์ ($M=20.74$, $SD=1.97$) เมื่อเปรียบเทียบความสามารถทางภาษา ก่อนและหลังใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 สามารถอธิบายได้ว่า กิจกรรมการพัฒนาความสามารถทางภาษาเป็นกิจกรรมที่ครูผู้สอน เริ่มจัดกิจกรรมโดยการเล่านิทานเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการรับรู้ทางภาษาและเกิดความเพลิดเพลิน ควบคู่กันไป ในส่วนของกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝนพัฒนา ผลงานศิลปะได้ตามความคิดของตนเอง สร้างสรรค์ชิ้นงานให้เห็นเป็นที่ประจักษ์ ครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พูดคุยและเล่าเกี่ยวกับผลงานของตน ทำให้เกิดการพัฒนาการทางด้านภาษาทั้งส่วนของการ ฟังและการพูดได้ในที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีพร จันทราภิรมย์ (2550) ได้ทำวิจัย เรื่อง การจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์โดยใช้เปลือกข้าวโพด ซึ่งในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรมเด็กจะมีโอกาสพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนทำให้เกิดพัฒนาการทางภาษา ขณะเด็กทำกิจกรรมเด็กได้ พูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างเพื่อนในชั้นเรียน ชั้นสรุปเด็กและครูร่วมกันพูดคุยเกี่ยวกับผลงานของเด็ก เด็กต้องเล่าหรือบรรยายผลงานของตนเองให้เพื่อนในกลุ่มหรือข้างเคียงให้เพื่อนฟัง ซึ่งใน สัปดาห์ที่ 1-2 เด็กจะยังไม่สามารถเล่าหรือบรรยายผลงานหรือชิ้นงานของตนเองได้มากนัก แต่เมื่อ เข้าสู่สัปดาห์ที่ 3 เด็กเริ่มมีพัฒนาการทางภาษาดีขึ้นมาก สังเกตได้จากการพูดเป็นประโยคได้ใจความ ว่า “ใคร ทำอะไร ที่ไหน และมีผลเป็นอย่างไร” และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ผลงานวิจัยของ วรวงศนา กันประชา (2551) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยที่ทำ กิจกรรมศิลปะด้วยนิ้วมือ ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยที่ทำกิจกรรมศิลปะด้วยนิ้วมือมีความสามารถทางภาษาทั้งโดยภาพรวม และรายด้านหลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนทำกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เพิ่มศรี ชูวิเชียร (2549) ได้ทำการศึกษา เรื่องพัฒนาการด้านการเขียนของเด็กปฐมวัยโดยใช้ศิลปะการวาดภาพต่อเติมจากภาพพิมพ์

ผลการวิจัย พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะการวาดภาพต่อเติมจากภาพพิมพ์มีพัฒนาการด้านการเขียนก่อนการจัดกิจกรรมและระหว่างการจัดกิจกรรมศิลปะการวาดภาพต่อเติมจากภาพพิมพ์ในแต่ละสัปดาห์สูงขึ้น เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะการวาดภาพต่อเติมจากภาพพิมพ์ มีพัฒนาการด้านการเขียนก่อนการจัดกิจกรรมและระหว่างการจัดกิจกรรมศิลปะการวาดภาพต่อเติม จากภาพพิมพ์ ในแต่ละสัปดาห์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้อง กับงานวิจัยของ อุไรวรรณ มาตมุงคุณ (2554) ได้ศึกษาเรื่องพัฒนาการด้านการเขียนของเด็ก ปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะจากงานกระดาษ พบว่า 1) พัฒนาการด้านการเขียนของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะจากงานกระดาษ มีการเปลี่ยนแปลงสูงขึ้นตลอดช่วง 8 สัปดาห์ 2) พัฒนาการด้านการเขียนของเด็กปฐมวัยก่อนการจัดกิจกรรม และระหว่างการจัดกิจกรรมศิลปะจากงานกระดาษในแต่ละสัปดาห์มีพัฒนาการด้านการเขียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

ควรมีการนำกิจกรรมการพัฒนาความสามารถทางภาษาด้วยกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ใช้กับนักเรียนชั้นอนุบาลในชั้นเรียนอื่น ๆ เนื่องจากกิจกรรมดังกล่าวสามารถเพิ่มประสิทธิภาพของนักเรียนในด้านการพูด และการฟัง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิธีการพัฒนาความสามารถภาษาแบบอื่นๆ อาทิเช่น การใช้หุ่น การแสดงละคร หรือการแสดงบทบาทสมมติ
2. ควรมีการศึกษากิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์กับการพัฒนาด้านอื่นๆ เช่น ด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เป็นต้น

References

- เทพนารี คงอ่อน. (2556). การพัฒนาความสามารถทางภาษาด้านการฟังและพูดของเด็กปฐมวัยตามแนวคิดสมองเป็นฐานโดยใช้บทบาทสมมติ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เพิ่มศรี ชูวิเชียร. (2549). พัฒนาการด้านการเขียนของเด็กปฐมวัยโดยใช้ศิลปะการวาดภาพต่อเติมจากภาพพิมพ์. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.
- วารงนา กันประชา. (2551). การพัฒนาความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยที่ทำกิจกรรมศิลปะด้วยนิ้วมือ. มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- ศรีแพร จันทราภิรมย์. (2550). ความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์โดยใช้เปลือกข้าวโพด. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. (2546). หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. (2552). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- อนงค์ หมั่นสา. (2554). ผลการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้หนังสือนิทานพื้นบ้านอีสานที่มีผลต่อพฤติกรรมการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- อุไรวรรณ มาตมุงคุณ. (2554). พัฒนาด้านการเขียนของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะจากงานกระดาษ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.